

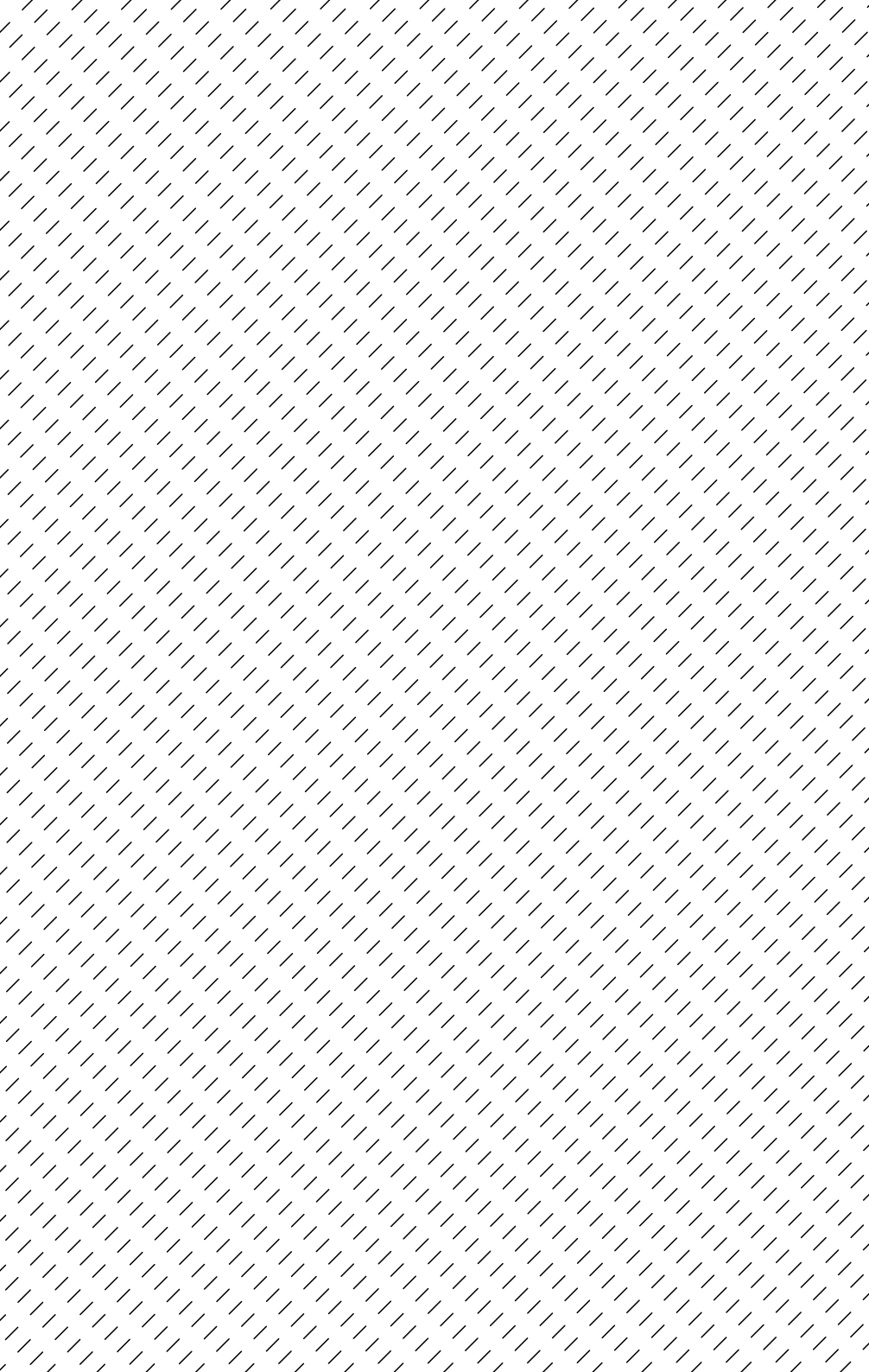

Galleda

Jordi Ferrer

XV PREMI DE POESIA JOAN PERUCHO «VILA D'ASCÓ»

Saldonar.

Galleda

JORDI FERRER

Galleda

Galleda de Jordi Ferrer és el llibre guanyador
del XV Premi de Poesia Joan Perucho «Vila d'Ascó».
Maria Amàlia Montané Montané, Joan López Carrillo,
Jordi Grau Pi, Laura Mur Cervelló i Francesc Gil-Lluch
han estat els membres del jurat.

Galleda

© del text: Jordi Ferrer, 2021

© de la fotografia de la coberta: aquariagirl1970 / AdobeStock, 2021

© d'aquesta edició: Edicions Saldonar, 2021

Primera edició: febrer del 2021

Publicat per Edicions Saldonar

Alfambra, 16, 5è 2a

08034 Barcelona

edicions@saldonar.com

www.saldonar.com

Edició i producció: Francesc Gil-Lluch

Disseny de la col·lecció: Enric Muñoz

Disseny de la coberta i maquetació: Octavi Gil Pujol

Impressió: BookPrint

Distribució: UDL

Thema: DC, DCC, DCF

ISBN: 978-84-17611-56-9

Dipòsit legal: B 1573-2021

Aquest llibre s'ha imprès amb paper procedent de boscos
gestionats de manera sostenible, un òfset cru de 90 grams,
i s'ha compaginat amb la tipografia Sabon en cos 10,5.

Els titulars del *copyright* tenen els drets reservats.

Taula

Vista de Delft,	9
Autoestima,	10
Dorian,	11
Emma,	12
Renúncia,	13
Jaciment subterrani,	14
Turbulències,	15
Vacances pagades,	16
Percepció distorsionada,	17
Va com va,	18
Porfídia,	19
Moment clau,	20
El mal paleta,	21
L'escudella,	22
Bodes d'argent,	23
Retrobament a venècia,	24
Murs de silenci,	25
Sempre endavant!,	26
Indecisió retòrica,	27
La cruïlla,	28

<i>Gloria mundi</i> ,	29
Recaiguda,	30
Sepel·li,	31
Viatge,	32
Relleu,	33
Seny,	34
Fals presoner,	35
Final de trajecte,	36
Determini ferm,	37
Un gran home,	38
Solitud,	39
La pregunta,	40
Recurs atípic,	41
Reformes estructurals,	42
Arquitecte i malparlat,	43
L'indolent,	44
Íncube amb animals,	45
Decepció,	46
Avançar feina ,	47
Inquisició,	48
Viure sense res,	49
Sant Jordi 2016 ,	50
Tòpics,	51
Rescissió,	52
Moments tensos,	53
Venciment de contracte,	54
Pel·lícula dolenta que vaig veure de petit,	55
Calor d'estiu,	56
Tria,	57
A la fira,	58

VISTA DE DELFT

Sobre una platja de color mig rosa,
mig argentat, mig blau, vora un canal
que crea un equilibri horitzontal
damunt el qual una ciutat reposa

enretirada, trèmula, commosa,
sorpresa encara per l'embat d'un mal
que evoca el teulat groc d'un hospital,
s'hi aventura alguna gent, que gosa

parlar tímidament damunt la sorra
vibrant dels proppassats perills, humida
sota el vent tebi que entre els núvols corre

i eixuga la pau clara d'una torre,
entre parets de vermellor esvaïda
pel temps i l'estranyesa de la vida.

AUTOESTIMA

Reia tothom quan, amb ferida passa,
dolgut internament, ofès d'algun
insult secret i antic, fet un simun,
corria pels carrers i per la plaça

mirant els riallers sense amenaça,
passant davant del nas de cadascun
insolent, orgullós, altiu per punt,
indiferent a la rialla grassa

del seu voltant i a l'entramat de burla
que es desplegava davant seu tothora.
Mai no prengué posats de petarrell,

perquè la broma, havia après a dur-la
i, per més que rigués la gent de fora,
el fet és que tenia raó ell.

DORIAN

Tot era fresc, la seva vida gerda
li somreia a la cara, home de sort,
de mirada bonica i de cos fort,
felicitat completa sense esquerda,

o gairebé!, perquè un detall de merda
(així l'anomenava en to somort
i es corregia:) un sol detall tort
li esguerrava la dolça plana verda,

fèrtil, el seu terreny vital fantàstic
i en feia un aiguamoll fangós i brut,
inhabitable, un toll de por i de fàstic:

esclau d'un antiquíssim pacte mut,
d'un mal moment, mig oblidat, perdut,
vivia la bellesa com un càstig.

EMMA

Amb fang d'avorriment i de lectura
va construir-se un avenir replè
de dies màgics, va bastir una fe
del tot particular, una aventura

que la va transformar en la criatura
més perduda, llançada sense fre
a fantasies buides, a mercè
del seu ninot estrany, a la figura

feta amb un fang senzill, vulgar i fosc,
la pasta que, parlant-li d'una vida
lliure del poble estret, del marit llosc,

li feia menysprear el seu món per tosc
i assenyalava una única sortida
a l'orgullosa, trista suïcida.

RENÚNCIA

Molt deprimít, captiu en territori
pelat, erm, sense encís i molt eixut,
se sent molt fart de tot, massa abatut
per intentar adobar l'immens desori

que regna a tot arreu i que, a priori,
atribuïa a un mal que, potser dut
amb cura i l'escaient sol·licitud,
s'hauria reparat. Caldrà que mori

el seu projecte: el tedi que el domina,
l'ajau i el desespera en tal moment,
no sap si el causa aquell pilot de gent

que l'enreda, l'irrita i l'amoïna,
si es deu més aviat a la ruïna
del seu voltant o a un íntim cansament.

JACIMENT SUBTERRANI

Cal un forat a la gruixuda escorça
i altres estrats de roca dura fins
arribar a un recambró, molt terra endins,
on s'amaga el tresor; cal molta força

i una gran fe perquè no vagi a l'orsa
l'intent renovellat de tants matins,
que podria trencar-se en mil bocins
si un sol instant el determini es torça,

si al cap dels anys no sap obrir-se un pas,
una fissura pel treball tenaç,
si no pot projectar-se a l'atmosfera,

després de vèncer abismes de fracàs,
la natura més fonda, la primera,
sorgint enfora com si fos un gas.

TURBULÈNCIES

Un jove amb molts cabells es concentrava
en la lectura d'un poeta eixut
durant el vol, mentre un senyor assegut
al seu costat, amb la mirada esclava

del bell perfil, patia per la bava
que se sentia caure. «Si un minut
—es deia— abandonés l'esforç agut
i em mirés, jo caic mort sense dir fava».

D'això, al xicot, no li n'arriba esquitx,
es passa els dits pel pentinat de moda
i el senyor nota com el cap li roda,

endut d'un sentiment mig gelos, mig
enveja, ell tan calbet, i mig desig
d'esdevenir l'autor i l'heroi d'una oda.